

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI
BARTOLOMEJ

ROČNÍK X. ČÍSLO 9 SEPTEMBER 2002

Ježiš Ťa hľadá - ... aby naše deti boli šťastné
Zveste ten kríž! - Prievidzská púť - Máriine bolesti

FARSKÁ KRONIKA OD 11. 7. 2002 DO 10. 8. 2002

Do farského spoločenstva sme sviatosťou krstu prijali:

Farnosť PD - Mesto:

Jasmína Jánošová
Viktória Koričanská
Viktória Šaradiová – Lacková
Dávid Fajer
Bruno Ambróz
Monika Šťastná
Jakub Hopko
Ema Hopková

Júlia Farbiaková

Samuel Vavra

Jana Miriam Vavrová

Zuzana Mareková

Farnosť PD - Zapotôčky:

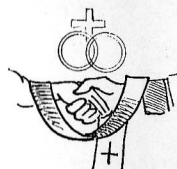
Nikoleta Majorová

Tobiáš Samuel Tomáško

Eduard Jedinák

Blahoželáme k prijatiu sviatosti manželstva**Farnosť PD - Mesto:**

Martin Pipíška – Mária Petříková
Stanislav Lupták – Anna Obertová

S kresťanskou nádejou na stretnutie vo večnosti sme sa rozlúčili so zomrelými:

Ospravedlňujeme sa rodine Urbana Fábryho, ktorý zomrel 9.5.2002 vo veku 51 rokov a doteraz sme ho v spomienkach na zosnulých neuverejnili. Redakcia

Ján Švarc, 82 r.
Anton Surový, 84 r.
Emília Ďurická, 64 r.
Jaroslav Minich, 19 r.
Marián Michna, 57 r.
Zlatica Drličková, 88 r.
Matúš Rošteľ, 86 r.
Jozef Janáč, 73 r.
Vilma Jamrichová, 71 r.
Albína Badínska, 64 r.
Ing. Ľudovít Kováč, 76 r.

František Bezák, 65 r.
Veronika Wunderová, 77 r.
Mgr. Ján Murín, 69 r.
Rudolf Drozd, 80 r.
Michal Ziatko, 90 r.
Margita Haváčová, 67 r.
František Kolesár, 70 r.
Anastázia Polerecká 73 r.
Mária Nižňanská, 67 r.
Jozef Hubočan, 59 r.

Odpočinutie večné daj
duším, Pane ...

Milí priatelia,

chcem sa aj ja aspoň duchovne pripojiť k Vášmu stretnutiu v tento pre nás všetkých tak významný deň.

Spomínam si živo, ba akoby to bolo iba včera, keď mi 1. augusta 1993 p. Július Košík dal do rúk prvučičký výtlačok „Bartolomeja“. Ešte na ňom nebol dobre ani uschnutý atrament, ale moje vnútro bolo v tom okamihu naplnené obrovským zadosť-učinením a hrdosťou z vykonaného diela. Bola to radosť, akú zažíva drevársky učeň, keď drží v rukách trebárs prvú detskú hračku vyrobenú vlastnými prstami, či radosť matky, keď sa pozerá do kolísky na svoje dieťa, ktoré v tú chvíľu je tým najkrajším na svete, lebo mu dala život ona.

Za 9 rokov sa zmenilo veľa, alebo takmer všetko. Večným ostáva jedine sv. Bartolomej, ktorý svojou orodovníckou rukou sprevádzal toto dielo vo všetkých chvíľach neúspechov, ľudských nepriazní, ale i osobného a technického rastu. A prirodzene náš Pán, ktorý svojím Duchom v každom čase vzbudil ľudí ochotných, pohotových prispieť k dobru veci a podeliť sa so svojimi blížnymi hoci o drobné osobné zážitky, ktoré zaiste dokázali obohatiť aspoň nejaké to ľudské srdce.

Z mojej strany nemôžem nespomenúť Bohuša Svítka, ktorý mi v týchto prvých rokoch bol verným spolupracovníkom, ale i mnohých ďalších, ktorí dnes majú založené rodiny a na toto obdobie už snáď zabudli. Uistuje nás všetkých nádej, že Ten, ktorý toto dielo inšpiroval a stále sprevádzal, na nikoho nezabúda a raz nás za našu prácu odmení.

Dakujem Božej Prozreteľnosti, že si v pravú chvíľu poslúžila ľudskou nežičlivosťou a miesto šéfredaktora obsadil iný. Sú to zmeny, ktoré sú v živote veľmi potrebné. Každý umelec dá dielu svoj ráz a tak sa nielen vyhne jednotvárnosti či už na obsahovej alebo na technickej úrovni, ale sa predovšetkým vytvorí pestrá záhrada kvetov, ktorá, o čo je pestrejšia, o to viac lahodí ľudskému oku, či - v našom prípade - ľudskej duši. A o to nám, verím, všetkým ide.

Napriek tomu, že som od vás ďaleko, prosím vás, aby ste ma sprevádzali ku Pánovu oltáru svojou modlitbou. Každé číslo nášho „Bartolomeja“, ktoré sa mi dostáva do rúk, zahrieva moje srdce spomienkou na všetky krásne chvíle prežité v redakcii a radosťou z úspešného rastu Božej vinice, ktorou je naša farnosť a ktorej je „Bartolomej“ snaživou kronikou.

Páči sa mi zakončiť slovami apoštola národov: „Ja som sadil, Apollo polieval, ale vzrast dal Boh. A tak ani ten, čo sadi, nie je nič, ani ten, čo polieva, ale Boh, ktorý dáva vzrast. Kto sadi i kto polieva, sú jedno, ale každý dostane vlastnú odmenu podľa toho, ako pracoval. ... Podľa Božej milosti, ktorú som dostal, položil som ako múdry staviteľ základ a iný na ňom stavia. Ale každý nech si dáva pozor, ako na ňom stavia. Lebo nik nemôže položiť iný základ okrem toho, čo je už položený, a ním je Ježiš Kristus.“ (1 Kor 3, 6-8.10-11)

S úctou a priateľským pozdravom pre všetkých ostáva

Marcel Puvák, d.O.

Vicenza, 21. augusta 2002

PÁPEŽ KRITIZUJE VYTLAČENIE NÁBOŽENSTVA Z EURÓPSKEJ KONVENCIE

V pondelok 3. septembra sa pápež Ján Pavol II. kriticky vyjadril o vytlačaní náboženských spoločenstiev na okraj v rámci Európskej konvencie, ktorá má byť podkladom pre budúcu európsku ústavu.

Svätý Otec znovu vyjadril svoju ústastrosť a ľútosť nad tým, že „toto koncom februára vzniknuté politické a občianske fórum vytvára priaznivé podmienky pre vytlačanie náboženstiev, ktoré prispievali ku kultúre a humanizmu a stále ešte prispievajú, na čo môže byť Európa hrdá“. „Zdá sa mi, že je to nespravodlivosť a súčasne nesprávny uhol

pohľadu“ povedal Ján Pavol II. pri audiencii pre nového veľvyslanca Grécka pri Svätej stolici Christosa Botziosa. „Uznať nepopierateľnú historickú skutočnosť neznamená v žiadnom prípade zaznať potrebu správne chápanej laicity štátov a tým aj Európy.“ Túto svoju starosť Svätý Otec vyjadril už 10. januára 2002. Oznámil aj svoju podporu rozširovaniu EÚ najmä o balkánske štáty: „Otvorenie sa rôznym európskym národom celkom jednoznačne umožní trvalé zníženie rizika konfliktov v týchto krajinách, takže sa už nebudú opakovať krvavé konflikty z konca 20. storočia.“ Podľa názoru Jána Pavla II. „postupné priberanie európskych krajín do Európskej únie skonsoliduje kultúru pokoja a solidarity, čo bude veľkým plus pre celý európsky projekt“.

Podľa
20021370 ERC SR - SRO/TK KBS
Pripravil M. Milo

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY NA SEPTEMBER

Všeobecný: Za deti a mládež v katolíckych školách, aby v priebehu svojho štúdia našli silných a múdрых vychovávateľov, ktorí im pomôžu rásť v náboženskom presvedčení a v zdravom postoji k životu.

Misijný: Aby Duch Svätý pôsobením Cirkvi a cirkevných spoločenstiev pomohol obom štátom Kórejského polostrova znovu objaviť hlboké dôvody pre ich zmierenie.

Úmysel KBS: Za mládež, aby radostne prijímala kresťanskú formáciu podľa učenia Učiteľského úradu Cirkvi.

DNES NA SLOVÍCKO S NOVOU SESTRICKOU V PRIEVIDZI - S.M. TIMOTEOU , FDC

Sestra Timotea - Lenka Šebeňová pochádza zo Žiaru nad Hronom. Zmaturovala na Strednej priemyselnej škole chemickej v Banskej Štiavnici. Študuje druhý ročník teológiu.

Kedy ste pocítili prvýkrát hlas Boha v sebe?

Bolo to asi v šestnástich rokoch, keď som pocítila Jeho prvé dotyky. Neskôr spolu s dozrievaním sa vo mne viac rozvíjala aj viera. Spomínam si na chvíľu, keď som v Žiari nad Hronom prechádzala na konci mesta krásnou lipovou alejou, veľmi konkrétne som pocítila Boha v srdci, Jeho prítomnosť. A odvtedy sa začala rozvíjať vo mne túžba po Bohu – moje povolanie. Keď som mala 21 rokov, vedela som, že môj život bude patriť Bohu.

Som zo štyroch detí. Rodičia boli tradiční kresťania, no krátko po mojom vstupe do rehole začali s plnou vážnosťou pristupovať k sviatostiam. Sú šťastní, keď vidia, že som šťastná ja. Veľmi si vážim svojich rodičov a som im vďačná.

Aká bola ďalšia vaša cesta?

Bolo to zvláštne. V našom meste rehoľné sestry neboli. Po maturite som nastúpila

do jedného závodu a štyri roky som bola zamestnaná pri rôznych prácach. Robila som aj sekretárku. Keďže volanie Boha bolo intenzívne, zanechala som všetko a išla som za Pánom. Vedela som, že Boh moju neprítomnosť doma i v rodine nahradí. Možno majú dievčatá problémy pri odchode do rehole, no naši ma pochopili, začo som Bohu vďačná. Moja motivácia žiť s Bohom bola veľmi silná. Silnejšia ako strach z toho, čo sa bude diať. Keď som odchádzala z domu, povedala som rodičom, že ostávame cez Boha spojení stále. V Trnave sa so mnou začali diať veľké veci. Bola som tam štyri roky. Teraz krátko pôsobím v Prievidzi. Som rada, že ma Pán sem poslal.

Kto vás nasmeroval ku Kongregácii Dcéř Božskej Lásky?

Do Prievidze som chodila častejšie z iných dôvodov a raz som navštívila sestry, poinformovala som sa o živote mariánok, aj keď som plánovala ísť do inej rehole. No sestra z tejto kongregácie mi povedala: „Pán Boh je všade rovnaký, ten istý“, a ja som nad tým začala premýšľať a teraz vďačím všetkým spolusestrám, ktoré mi pomáhajú v reholi a sú mi veľmi veľkým príkladom.

Čo pre vás znamená denne si obliekať rehoľné rúcho? Ako vnímate reakcie okoloidúcich ľudí?

Nesmierne si vážim toto rúcho. Hneď ráno, keď si ho obliekam, upriamujem

pozornosť na Boha a cítim zodpovednosť byť dobrou rehoľníčkou. Viem, že tým vydávam svedectvo o Ježišovi, ktorý ma miluje. Možno by bolo vhodné, keď vzbudíme my alebo kňazi v rúchu v okolo-idúcich po meste pozornosť, že by si po-vedali: „Pane Bože, ďakujeme Ti, že si.“ Myslím si, že aj nosenie rúcha je istým druhom evanjelizácie.

Ste šťastná? Ako riešite ťažké chvíle?

Som veľmi šťastná a obohatená Božou láskou. Keď človek cíti Božiu prítomnosť, je v Božej plnosti. Všetko odovzdávam do Božích rúk a poviem si: „Pane Ty vidíš, že to nevládzem vyriešiť vlastnými silami. Tebe Pane dávam čas i priestor, lebo každý môj nádych i výdych je v Tvojich rukách.“ Učím sa problémy odovzdávať do Božej vôle, lebo iba On vie, kedy je pre mňa vhodný čas, aby sa vyriešil problém a všetko sa posunulo ďalej.

Spomenuli ste, že inklinujete k mladým ľuďom. V spoločenstve ale žijete aj so staršími sestrami. Aký je váš vzťah k nim?

Mám blízky vzťah k mladým ľuďom, a mojím cieľom je odovzdať svedectvo Božej lásky mladým ľuďom, ktorú som ja v ich veku dostala. Táto láska naplňa moje srdce a vedie ma k úcte k starším sestrám. Veď to, čo oni dokázali a vytrpeli počas komunizmu, je dôkazom pokory a lásky. Som vďačná za ich príkladný život a nabáda ma to k priblíženiu sa viac a viac k Pánovej službe a obete.

Naplňa sa vaša predstava o rehoľnom živote? Máte životný vzor a krédo?

Áno. Mojím duchovným vzorom je sv. Pavol. Duchovným vodcom v Žiari nad Hronom mi bol dp. dekan Ján Minárik. Učil ma prežívať prítomnosť Boha aj

v modlitbe.

Nemám veľké ciele, ani plány, ale mám veľkú úctu k spoločenstvu Najsvätejšej Trojice a Božia prítomnosť v Eucharistii je pre môj život hybnou silou.

Mojou túžbou je: „Každý deň sa viac a viac približovať k Bohu, žiť v prítomnosti Božej, posilňovaná Eucharistiou.“ Slúžiť Mu všade tam, kde ma pošle a potrebuje. „Nič ma neodlúči od Kristovej lásky.“ (porov. Rim 8,39)

Dotýka sa vás bezmocnosť iných?

Napríklad pri povodniach som vedela, že nemôžem pomôcť vlastnými rukami. Veľmi sme sa modlili, aby Boh vzbudil v ľudských srdciach, ktoré sa nachádzali v blízkosti, konkrétnu pomoc a čin. Príkladom je nám zakladateľka rehole Matka Františka Lechnerová, ktorá bola ženou modlitby a činu.

Boh povoláva mladý dorast. No nie vždy majú odvahu vstúpiť tam a slúžiť...

Sv. Otec Ján Pavol II. povedal: „Nebojte sa Krista, nebojte sa Mu otvoriť srdcia.“ Prítomnosť Boha v rehoľnom živote prežívam ako veľmi uzdravujúcu silu. Ježiša ako konkrétneho priateľa, ktorý mi je blízky. Za tie roky mojej skúsenosti s Ním som presvedčená, že jedine s Ním som schopná prekonávať akékoľvek prekážky, ktoré v živote prichádzajú a ktoré som pred tým riešila inými spôsobmi. Tu som našla riešenie v modlitbe, v týchto rozhovoroch s Bohom, v službe Jemu v stvoreníach. A niet inej cesty, aby som bola šťastná. To je môj odkaz tým mladým, ktorí počuli Boží hlas, aby sa nebáli žiť s Bohom, lebo život s Ním je krásny.

Pripravila Anka, Bohuš a Maja

JEŽIŠ ŤA HĽADÁ

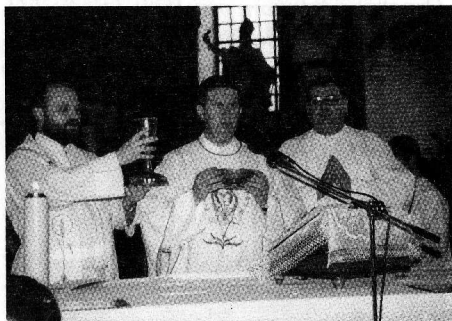
Každý z jeden z nás túži po šťastí... P. Bystrík Letavay, redemptorista

Ak ste popoludní 22. augusta 2002 prechádzali prievidským námestím, isto ste zbadali, že sa niečo bude diať. Pódium vyzdobili mladí nádherným billboardom – **JEŽIŠ ŤA HĽADÁ**. V pastoračnom centre domu Matky Františky ako včielky „poletovali“ prievidskí mladí. Na toto podujatie, ktoré vyvrcholilo vo štvrtok, sa dlhší čas pripravovali modlitbovým zápasom. Nezainteresovaní ľudia, prechádzajúci námestím, zvyknutí na mnohé iné kampane sa pozastavili a viacerí vydržali tu až do večera. „Boh požehnáva toto dielo a keby sa malo toto všetko diať len na obrátenie jedného človeka, bude to stať za to,“ konštatovali nadšenci.

Ako vznikla myšlienka priviesť Spoločenstvo pri Dóme sv. Martina z Bratislavy do Prievidze? (Otázka pre organizátorov.)

Angelika: Informácie o nich sme získali z viacerých zdrojov i časopisov. Predniesli sme to dp. dekanovi Bednárovi a sestre Daniele. Navrhli nám, aby sme si založili modlitbové spoločenstvo a modlili sa. Vložili sme našu túžbu do Božích rúk a prišlo jeho požehnanie. Spoločenstvo pri Dóme sv. Martina sa

modlí tiež o prebudenie Cirkvi na Slovensku, preto sme oslovili aj bratov evanjelikov augsburského vyznania v Prievidzi i ďalšie cirkvi. Takže plagáty viseli po celom prievidskom okrese. Navštívili sme i centrum pre drogovú závislosť v Koši. Modlili sa za nás ruženčiar i priatelia zo Spiša aj Bratislavy. Na výzvu pána dekana o napečenie koláčov sme všetci žasli, koľko sa ich do bývalej TRNKY nanosilo. Vďaka patrí aj obetavým rukám, ktoré upiekli koláče, alebo priniesli zeleninu, či uvarili guláš. Mladí mali v pastoračnom centre stálu službu. Viacerí, ktorí nemohli prísť na túto udalosť, posielali SMS-ky že sa za nás modlia. Lamačské chvály sme už poznali, takže k nám Bratislavčania prišli ako starí známi. Pátri piaristi z kláštora nám veľmi vyšli v ústrety. Od 7¹⁵ - 15⁰⁰ hod. bola vystavená Svätosť Oltárna. O 12⁰⁰ hod. bola TAIZE adorácia mladých.

Bolo úžasné, že hodinou Božieho milosrdenstva sa uberal slávnostný sprievod k sv. omši, ktorú v piaristickom kostole Najsvätejšej Trojice celebraval dp. dekan Bednár spolu s dp. dekanom Havlikom z Bojníc, dp. Šmidriakom a P. Letavayom. Po sv. omši začal živý apoštolát nášho mesta. Na pozvanie prišla aj prie-

vidzská televízia AVT noston i redaktor z Beta rádia. Nakoniec nám Boh pomohol zohnať fotografa i kameramana. Oznamy o kampani prinášalo i rádio LUMEN a Katolícke noviny. Niet slov, ktorými by sa dala vyjadriť vďaka. Pán Boh zaplať všetkým.

Andrea: Bolo to úžasné, Božie, aj keď sme vynaložilo toľko úsilia, stálo to zato. Boh nás veľmi miluje.

Postrehy z „miesta činu“:

Adrika: Zdá sa, že prišlo do nášho mesta požehnanie a verím, že sa to bude rozhojňovať.

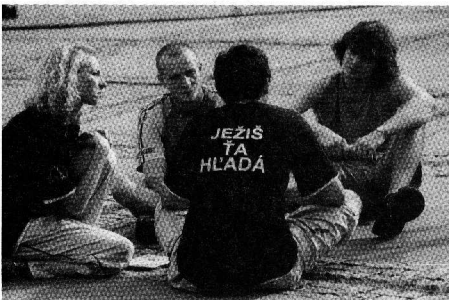
Jožko 50 r.: Každé stretnutie s Ježišom je nádherné. Mám takú tichú prosbu k Panne Márii za všetkých účinkujúcich i hľadajúcich Boha. Aby im vyprosila od Nebeského Otca Ježišov pokoj, pravú chudobu a dokonalú radosť v Kristovi.

E. Pilátová, 27 r.: Sme veriaci, nielen dnes, keď sme povzbudení vo viere, ale inokedy Ho tiež veľmi, veľmi milujem.

Miroslav, 48 r.: Keby mohli urobiť Kampaň pre Ježiša v našom parlamente. Aby bol v našej vláde na čele Ježiš.

Michal, 17 r.: Výborná organizácia, občerstvenie, mohlo by byť ešte viac ľudí.

Braňo, 21 r.: Myslím, že ovocie príde neskôršie. A už sa nebude hovoriť komunistická Prievdza. To najťažšie ešte len príde, keď budeme musieť byť k sebe milší a otvorenejší, aby sme sa my postarali o úrodu premenou svojho vnútra.

Lenka, 22 r.: Prežívam to duchovne, veľa mi to dalo a podelím sa s ostatnými.

Rehol'né sestry sv. Vinceta de Paul – Bošany: Je to veľmi pekné, žité evanjelium. Čakali sme, že sa niečo prečíta z evanjelia. Možno neskôršie. To čo sme počuli a videli sú kvalitné vyjadrenia lásky Ježiša. Ďakujeme.

Bez mena, 71 r.: Aj mňa zastavili inteligentní chlapci a dievčatá. Je vidieť, že budú viesť svoju rodinu dobre s Ježišom. Pripadajú mi ako vierohodní vedeckí pracovníci Ježiša. Ja som prežil stalinskú čistku, druhú sv. vojnu, koncentračný tábor, ruskú normalizáciu. Doopatroval som matku, penziu mám nízku, nedá sa prežiť. Je mi ľúto, že nás riadia niektoré bývalé ateistické deti. Ja sa na nich nehnevám, bojím sa odpustiť, či by sa to nemohlo vrátiť. Ale aj Ježiš to mal ťažké – tiež trpel.

Alžbeta, 40 r.: Dávame dnes Ježišovi celú dušu. Je to fantastické.

Helena, 67 r.: Prenesiem a obetujem toto s Božou pomocou do našej rodiny – aj za muža.

Mária, 30 r.: Obidvaja s manželom slúžime Bohu. Boli u nás i horšie obdobia, no zlepšilo sa to odvtedy, kedy sme prestali meniť jeden druhého, ale každý sám seba. Vieme, že Boh si nás vedie na tejto malej misii i v rodine. Veľa dostávame, lebo slúžime a ani si to nezaslúžime.

Cyril (Máriin manžel), 34 r.: Boh buduje v Prievidzi nové dielo a poslal nás pomôcť to tu pospájať. Keď ktokoľvek padne a odovzdá sa Bohu, on ho zdvihne aj z najtvrdšieho betónu. Je tu úžasné pohostenie, ešte sme to nikdy nezažili. Skutočná Kána Galilejská.

Hodný kus od pódia sedel v šetrnom oblečení a szil. Veríte v Boha? Spýtala som sa. Musím veriť, som na sociálke. Nechcete ísť bližšie? Počujem aj tu. Ved' aj ja som za mlada chodil do kostola. Teraz nechodím. Spávam vonku. Veriť sa musí, že mi Boh pomôže, inak nemá zmysel žiť.

Irena, 58 r.: Som prekvapená a vďačná Bohu, že toto pán dekan povolil mladým. Potom sa do toho zapojila i stredná generácia i starší.

Richard Čanaky, gospelový spevák z Bratislavy nám tiež ochotne odpovedal na otázky.

Čo vám prináša pôsobenie medzi ľuďmi?

Je to, ako keď sa uvarí jedlo a ľuďom to chutí. Očakávame, aby to tým ľuďom chutilo a tento pokrm ich nasýtil. Vidím ako sa počas chvál ľudia približujú k Bohu a myslím si, že to je najdôležitejšie. My z lásky Boha čerpáme a vnímame ju ako ľudia. My nie sme stredom počas chvál. Tým najdôležitejším stredobodom je Boh, ktorého my vzývame. Ľudia za

s ním stretávajú a my tiež. A keď vidíme tú spätnú väzbu, je to perfektné. Chceme, aby aj kresťania mali dobrú muziku.

Aká je tvoja najobľúbenejšia modlitba?

Živý rozhovor s Bohom.

Vieme o tebe, že si ženatý a máš jedno dieťa. Ako si cítil Božiu milosť pri jeho narodení?

Najväčšiu radosť sme mali, keď sme sa dozvedeli, že sme počali nový život a stupňovalo sa to narodením dcérky. To je tak, ako keď mi povie ďaleký priateľ, že príde na návštevu a to je začiatok radosť. A keď príde, je to najväčšia radosť. Veľká radosť znovu začala; čakáme už druhé, ktoré nám z neba poslali. My to prežívame tak, že dieťa je u nás na návšteve z neba. A vieme, že aj naša dcérka sa raz vráti k Bohu, že je u nás dočasne a nemáme právo ju vlastniť. Máme iba povinnosť urobiť všetko preto, aby sa u nás dobre cítila. Čím viac bude rásť, bude ľudskejšia. Zatiaľ je ešte nebeská. Ona nás motivuje k modlitbe. Modlievame sa spolu a je to úžas, keď sa prežehná a povie - Amen.

Kam by si chcel doviest' svoje deti?

Môj jediný cieľ je, aby naše deti spoznali živého Boha.

Pripr.: A. Gálová, M. Melicherčíková

Foto: T. Nedeljak

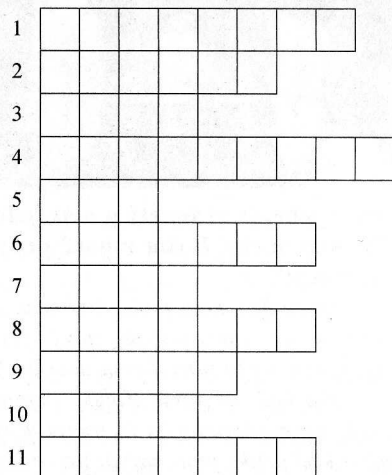
Milé deti!

Nedávno sa skončilo nádherné obdobie voľna, vyplnené hlavne oddychom, táborami, športom, kúpaním, turistikou, hrami a rôznymi súťažami.

Aby ste nevyšli z cviku, pripravili sme pre vás hlavolamy na pokračovanie.

Od septembra do 20. novembra nám môžete postupne posilať vaše odpovede, z ktorých vyžrebujeme troch menších víťazov a jedného hlavného. Tí, ktorí už v časopise Bartolomej súťažili, isto vedia, že môžu u nás získať pekné hodnotné ceny. Aká bude Vianočná odmena? Určite hodnotné knihy a prekvapenie k nim... Prvou vašou úlohou je vyplniť tajničku a poslať nám ju do redakcie na adresu:

Redakcia Bartolomej, Mariánska 4, 971 01 Prievidza

TAJNIČKA:

1. Mestečko, v ktorom sa narodil Ježiš Kristus
2. Brat apoštola Petra
3. Kňaz, pri ktorom v chráme slúžil Samuel
4. Mesto utrpenia a smrti Pána Ježiša
5. Matka všetkých živých
6. Mesto, v ktorom Ježiš prežil svoje detstvo
7. Meno obeti prvej vraždy v dejinách ľudstva
8. Najmúdrejší a najbohatší kráľ Izraela
9. Meno Šavla po obrátení pred Damaškom
10. Mojžišov brat
11. Mesto, kde žila Mária, keď k nej prišiel archanjel Gabriel

■ ■ ■

Prihlasovanie k sviatostiam

Cez celý september sa môžete prihlásiť k sviatostiam:

- žiaci **3. ročníka ZŠ**, ktorí už aspoň dva roky pravidelne navštevujú náboženskú výchovu v ZŠ nech sa prihlásia k prvému sv. prijímaniu priamo u svojho katechéta v ZŠ
- žiaci **4. až 9. ročníka ZŠ**, ktorí ešte neboli pokrstení a už aspoň dva roky pravidelne navštevujú náboženskú výchovu v ZŠ nech sa prihlásia ku krstu a ďalším sviatostiam v septembri každú nedeľu po detskej sv. omši o 10:30 hod. vo farskom kostole alebo v ZŠ Dobšinského
- **stredoškólační a dospelí** sa môžu prihlásiť ku krstu alebo k 1. sv. prijímaniu vo fare (Mariánska 2) každý piatok v septembri o 16:00 hod.
- **stredoškólační a dospelí**, ktorí už boli na 1. sv. prijímaní sa môžu prihlásiť na birmovku každú nedeľu v septembri po večernej sv. omši o 18:00 hod. vo farskom kostole

Ján Bednár, dekan

Mgr. Ján Murín

* 29. 11. 1933 † 3. 8. 2002

Opustil nás nečakane, aby sa vrátil
k milovanému nebeskému Otcovi,
ktorému s láskou celý život slúžil.

Vyjadrujeme hlbokú vďačnosť všetkým kňazom i pátrom piaristom za dôstojnú rozlúčku s naším drahým manželom, otcom, starým otcom Jánom Murínom. Ďakujeme všetkým, ktorí účasť na našom smútku prejavili svojou službou pri pohrebe, modlitbou, spevom i kvetinovými darmi a tak zmierňovali našu bolesť. Vďaka všetkým kolegom zo škôl, študentom, rodičom, členom farského spoločenstva, ružencového bratstva, susedom i ostatným známym.

„Pane Ježišu Kriste, Ty si utrpením na kríži zvíťazil nad smrťou a otvoril nám tak nebeské kráľovstvo. Prosíme Ťa, prijmi do svojej náruče svojho syna Jána, aby sa Ti mohol klaňať s anjelmi a všetkými svätými naveky. Prosíme Ťa, Pane, o milosť, aby sme sa s ním raz streli v radosť pred Tvojou tvárou. Amen“

Manželka s deťmi a ostatná smútiaca rodina.

S RADOSŤOU DO ŠKOLY

Pre mnohých z nás možno trochu zvláštne slová. Pre prváčikov, ktorí ešte čítať a písať nevedia a snád aj pre tých trochu starších sú to slová vhodné. S prvou školskou taškou či peračníkom tiež nové očakávania a pocit, že sme už veľkí. Po krásnych dvoch mesiacoch plných zážitkov, výletov, krásnych voľných dní budeme opäť ráno vstávať skôr a občas bojovať so sebou. Viem, že pre deti je niekedy ťažké vidieť za tým niečo viac, ako obmedzovanie. Skúsme sa ale zamyslieť nad tým, čo nám škola prináša a čo chceme, aby nám prinášala. Myslime na mnohé deti po celom svete, ktorým nie je umožnené chodiť do školy. Často sú tak chudobné a biedne, že nemajú čo jesť, mnohé musia ťažko pracovať už v čase,

keď sa my možno učíme ešte len prvé písmenká zo šlabikára. Myslime na to, že keď my ráno vstávame z teplých postieľok, umyjeme sa, naraňajkujeme, niekde vstávajú deti zo špinavej zeme svojich chatrčí a často neumyté, nenasýtené a skromne odeté vstupujú do ďalšieho dňa, v ktorom bojujú o prežitie. Snažme sa my starší byť ako stromy, ktoré chcú rodiť dobré ovocie. Hlavný Záhradník-Boh nás zavlaží, okope aj prihnojí či už v búrkach, vetre, alebo v dňoch slnečných. Pravdaže búrku aj vietor cítime, pred tými je zložitý újsť, nedajme sa nimi strhnúť, ale nech sa nám stane ich prekonávanie posilou. O to prosme nášho drahého Pána Boha.

P.S.

Ako na to, aby naše deti boli šťastné a správali sa podľa našich predstáv?

„Deti moje, nemilujte len slovom a jazykom, ale skutkom a pravdou“ (1. Jan. 3,18)

Denne sa stretávam s otázkou rodičov, či už v ambulancii, alebo v súkromí o tom, čo majú robiť s dieťaťom, ktoré je neposedné, roztekané, neposlušné, je ako „hluché“ k napomínaniu a usmerneniu rodičov, odmieta všetko čo pre neho pripraví, nepočúva... Jednoducho sa nespráva tak, akoby si to oni predstavovali alebo chceli. Väčšina rodičov má s výchovou svojich detí problémy. Dnešná rodina je viac ako kedkoľvek predtým vystavená rôznym stresovým situáciám, preto je veľmi ľahko možné, že jej členovia podľahnú zúfalstvu, zmätku a stratia odvahu. Narastajúci počet rozvodov, ekonomické problémy, zľahčujúci trend podceňovania vzdelania, či poctivej práce, strata viery v Boha a v autoritu vôbec, to všetko má za následok narušenie citového zdravia jedincov. Keď sú rodičia telesne, citovo aj duchovne vyčerpaní, je pre nich ťažko vychovávať vlastné dieťa. Je to však práve dieťa, ktoré je vystavené najväčšiemu tlaku. Stavom našej spoločnosti je ohrozené najviac, pretože je bezmocné a vo všetkom závislé od dospelých. Jeho najväčšou potrebou je však láska a istota prijatia.

Takmer všetci rodičia svoje deti milujú, ale je nutné aby svoju lásku deťom vedeli vhodne prejsť a odovzdať, aby sa dieťa cítilo milované a svojím okolím prijaté.

Milujte ho láskou, akou nás miluje Boh.

Láska, ktorú každé dieťa potrebuje je láska bezpodmienečná.

Ak milujete svoje dieťa bezpodmienečnou láskou, znamená to, že ho milujete

také, aké je, nech sa deje čokoľvek. Milujete ho veľké i malé, tučné aj chudé, šťastné aj náladové. Jednoducho milujete svoje dieťa bez ohľadu na jeho kladné či záporné povahové vlastnosti, bez ohľadu na jeho nedostatky, bez ohľadu na to, či spĺňa vašu predstavu a zapadá do obrazu, aký si o ňom vytvárate. Dieťa, ktoré takúto lásku od svojich rodičov nepociťuje, alebo mu je odovzdávaná láska iná ako bezpodmienečná, je dieťa nešťastné, neisté, frustrované, veľmi často plné hnevu, agresívne. Dieťa, ktoré je neisté prijatím od svojich rodičov, nepociťuje bezpodmienečnú lásku, nebude šťastné v žiadnej oblasti svojho života. Bude nepozorné, roztekané, hyperaktívne, so snahou za každú cenu na seba upútať pozornosť svojho okolia, často veľmi nevhodnou formou a v najnevhodnejších situáciách. Celé jeho správanie bude signalizovať jedine otázky, ktorými sa zaoberá myseľ a pozornosť dieťaťa: „Vidíte ma? Chcete ma aj takého? Som pre vás dôležitá, dôležitý? Chcete ma viac ako všetko ostatné...?“ Jeho myseľ bude neustále zaujatá jedinou snahou presvedčiť sa, či je stredobodom vášho života, vašej pozornosti, vašej lásky... Samozrejme že zaujatie týmito a podobnými otázkami sa odrazí na výsledkoch v škole, na vzťahu k svojmu okoliu, rovesníkom, na motivácii konania dieťaťa.

Verím, že napriek súčasným životným problémom sa to môže naučiť každý rodič, ktorý túži naozaj dať dieťaťu to, čo potrebuje.

Je dôležité vedieť o svojom dieťati všet-

ko, čo máme vedieť. Poznať jeho povahu, temperament, jeho vyvíjajúce sa osobnostné črty, ktoré mnohokrát vo väčšej či menšej miere sú odrazom našich vlastných pováh a temperamentu. Naše dieťa nás veľmi pozorne sleduje a v jeho reakciách často pozorujeme svoje vlastné reakcie, svoje vlastné konanie, ale iba ak sme pozorní a snažíme sa o sebazpoznanie...

Pre matku a otca je najdôležitejšie úprimne sa na seba pozrieť a objaviť, kým vlastne v skutočnosti sú oni sami.

Objaviť, na čom im samým najviac záleží, čo uprednostňujú, aké hodnoty sú pre nich prioritou, či sami seba a svoje okolie prijímajú, alebo sú neustále s niečím nespokojní (často aj sami so sebou a so svojimi deťmi). Sebavedomie a kladné sebahodnotenie rodičov musí byť vždy zjavné, aby sa deti mohli učiť rozvíjať tie isté rysy. A rodičia musia byť schopní milovať samých seba, aby dokázali dať

svojím deťom bezpodmienečnú lásku, takú dôležitú a potrebnú pre ich harmonický a plný vývoj. Zapamätajme si jedno: zo všetkého čo hovoríme a konáme, si budú naše deti brať príklad pre svoj život. Buď sa budú s nami identifikovať a zatúžia robiť všetko presne tak ako my, alebo budú ľutovať tých, ktorým sme ublížili, až k nám stratia úctu a lásku.

Každý rodič si musí udržať ***optimistický a pozitívny postoj***. Je potrebné si zachovať zodpovedný a čestný prístup, lebo dieťa sa vychováva najlepšie príkladom. Ak ste vytrvalý pesimista a vaše správanie sa vyznačuje negativizmom, nespokojnosťou a nezodpovednosťou, podpo-

rujete tak v živote svojho dieťaťa sklon k vzdoru a hnevu voči autoritám. Ukazujete mu, že sa nemusíte zodpovedať zo svojich činov. Dospievajúce deti sú takýmto postojom dvojnásobne vystavené odmietaniu autorít, lebo v ich veku prirodzene odmietajú autority, sú preto vystavené dvojnásobnému nebezpečenstvu. K pestovaniu zmyslu pre zodpovednosť a prístup k autoritám u svojho potomka má aj jednotný prístup rodičov k výchove a konaniu dieťaťa a vyvarovanie sa akejkoľvek dvojkoľajnosti.

V problémoch výchovy a naplňania potrieb dieťaťa rodičmi, nie je zanedbateľná, resp. je veľmi dôležitá otázka ***harmonickej rodiny***, to znamená harmonického spolužitia rodičov s pozitívnym prijímaním aj ostatných členov rozvetvenej rodiny/ predovšetkým starých rodičov, tiet, ujov/, s rešpektovaním a prijímaním tak morálnych, spoločenských,

ako aj kresťanských hodnôt.

V dnešnom svete je snaha presadzovať vlastné záujmy vo vzťahoch a inak to nie je ani v manželstve a v dôsledku upadajúcich morálnych hodnôt je veľmi ľahko nadviazať mimomanželský vzťah a jednoducho z manželstva odísť – z toho rezultuje už spomínaná vysoká rozvodovosť. V mnohých manželstvách totiž, nanešťastie, ako zásadný problém figuruje sebecko. Ideálnym manželstvom môžeme nazvať spoločenstvo dvoch zreých a sebavedomých ľudí, ktorí sa navzájom poznajú, prijímajú a prejavujú si svoje city od začiatku svojho vzťahu. Žiadne manželstvo nie je iba bezproblémové

a dokonale, ale keď prídu ťažkosti ma kresťanské manželstvo výhodu, lebo má k dispozícii Božiu moc. Poslušnosť Bohu v manželskom vzťahu znamená nesebecký sa vydať na celý život jeden druhému a tiež deťom, ktoré sa z tohto manželstva narodí. Ak napríklad v manželstve muž zanedbáva svoje povinnosti, hoci aj pre zaneprázdnenie alebo vzdialenie sa od rodiny za prácou, musí ich žena prevziať na seba. Ťažko sa potom táto žena cíti v mužovom náručí bezpečne a príjemne. Muž je hlava rodiny, tak ho k tomu ustanovil Boh. Je preto nutné, aby prevzal všetku zodpovednosť za rodinu vždy, keď je to potrebné. Táto jeho ochota niesť plnú zodpovednosť za rodinu je pre manželku a dieťa tou najväčšou istotou a najkrajším darom! Žena prijíma manželovu lásku, môže ju bohato rozvíjať a opätovať manželovi aj deťom a naplňovať tak domov nádherným ovzduším lásky. Deti teda musia správne konanie svojich rodičov vidieť pred svojimi očami denne, aby ho boli schopné pochopiť, postupne prijať a osvojiť si ho. Každodenne cítiť lásku a citové napĺňanie v matkinom náručí a istotu a láskyplnú autoritu, keď sa držia pevnej otcovej veľkej ruky. Smut-

nou pravdou zostáva, že rodičia sa držia zásady: „rob čo ti kážem a nestaraj sa, čo robím ja“. Preto sa nemôžu čudovať, že sa ich deti búria.... Ak svoje dieťa budete k niečomu nútiť, rozhneváte ho, rozhnevané dieťa bude odmietať autoritu a pôjde presne opačným smerom, ako by ste si želali...

Je naozaj veľmi ťažko vychovávať svoje deti v rozlišovaní dobra a zla, ak sa naše rozchádzajú s činmi! Ako môžu rodičia dúfať, že sa im podarí vštípiť dieťaťu nejaké hodnoty, vrátane tých duchovných, ak sú neverní, podvádžajú, hrešia a nemožno sa spoľahnúť na ich slová... Uľahčujú si úlohy zodpovedných vychovávateľov, skrátka robia to, čo dnes „robí každý“... Zabúdajú na to, že deti dostali od Boha ako dar na pozemskej púti a raz sa mu budú zodpovedať.

Tieto a podobné úskalia pri výchove vašich detí budeme rozoberať spoločne, podnetom môžu byť aj problémy s vašimi vlastnými deťmi. Prečítajte si, ozvite sa, napíšte nám. Boh túži aj na vás sa naplniť Kristovu ponuku : „ Kto hľadá nájde...“

MUDr. V. Rumanová

Zbor Bartolomejčatá na sústreďení

Od 29. júla do 3. augusta skoro celý zbor Bartolomejčatá bol na tradičnom letnom sústreďení v Pastoračnom centre saletínov v Chrenovci - Brusno pod vedením Zuzany Orlíkovej a Dárie Sivákovej. Popri povinnom nácviku nových piesní bol čas aj na rôzne súťaže, zábavu i opekanie pri ohni. Bolo veľmi dobré, že v stredu prišli rodičia a videli, že ich deti sú v dobrom kolektíve a pod dobrou opaterou dp. dekana.

Uvedenie nového administrátora

V nedeľu 1. 9. 2002 pri sv. omši o 10:30 hod. v ZŠ Dobšinského uviedol dp. Ján Bednár, dekan nového administrátora farnosti Prievidza - Zapotôčky dp. Maroša Milu.

Po prečítaní menovacieho dekrétu a zápisnice z preberania farnosti pán dekan informoval prítomných veriacich o prebiehajúcej výstavbe Pastoračného centra s kostolom sv. Terézie z Lisieux. Zbor Nádej svojím spevom skrášlil celú slávnosť.

Duchovná obnova vo farnosti Prievidza - Veľká Lehôtka

V sobotu 24. augusta 2002 sme účinkovali spolu s bratom v duchovnom programe, ktorí pripravuje pre svojich farníkov z Veľkej Lehôtky dp. František Štrba. Pozval nás, ako hudobnú skupinu SPRAY obohatiť program mládežníckymi piesňami. Program sa začal o 17:00 večerami a pokračoval čítaním úryvku z Písma svätého. Nechýbala modlitba sv.

ruženca, ktorá predchádzala sláveniu Eucharistie. Všetko na seba pekne nadväzovalo a ten, kto sa zúčastnil toho programu určite neobanoval. Tento program sa koná vždy v inej obci farnosti a tak sa ho môžu pravidelne zúčastňovať všetci farníci z Veľkej, Malej Lehôtky a aj Hradca. Je dobré, že sa náš správca farnosti snaží aj takýmto spôsobom formovať farnosť. Vás ostatných chcem vyzvať aby ste sledovali akcie vo vašej prievidzskej farnosti a navštevovali ich. Svätá omša je bez pochyb najdôležitejšou slávnosťou, ale Cirkev nám ponúka ešte nepreberné množstvo možností, ako sa duchovne obohacovať. Stačí tieto možnosti len využiť. Neváhajme.

Jozef a Branislav Bulloví.

LITURGICKÉ OKIENKO

8. september - 23. nedeľa v cezročnom období - Narodenie Panny Márie

Č1 - Ak nebudeš dohovárať bezbožnému, teba budem brať na zodpovednosť za jeho krv - Ez 33, 7-9

R - Pane, daj aby sme počúvali tvoj hlas a nezatvrdzovali si srdcia -

Ž 95, 1-2. 6-7. 8-9

Č2 - Láska je naplnením zákona - Rim 13, 8-10

A1 - V Kristovi Boh zmieril svet so sebou. A nám odovzdal slovo zmierenia - Kor 5, 19

Ev - Ak ťa počúvne, získal si svojho brata - Mt 18, 15-20

Pán Ježiš hovorí: Keď sa tvoj brat prehreší, choď a napomeň ho medzi štyrmi očami. Ak ťa počúvne, získal si svojho brata... Ak budú dvaja jednomyselne prosiť o čokoľvek, dostanú to od nebeského Otca. Kde sú dvaja alebo traja zhromaždení v mojom mene, tam som ja medzi nimi.

15. september - 24. nedeľa v cezročnom období - Sedembolestnej Panny Márie, slávnosť

Č1 - Zotrúvali na modlitbách spolu s Ježišovou matkou Máriou - Sk 1, 12-14

R - Ty si sláva nášho národa, ty si radosť nášho ľudu - Lk 1, 46-47, 48-49. 50-51. 52-53. 54-55

Č2 - Máte účasť na Kristových utrpeniach - 1 Pt 4, 13-16

A1 - Blahoslavená Panna Mária, Matka bolestná, ty Matka milosti, ty nádej sveta, ty patrónka naša, vyslyš svoje deti, ktoré volajú k tebe

Ev - Ježiš povedal učeníkovi: „Hľa, tvoja matka!“ - Jn 19, 25-27

Pri Ježišom kríži stála jeho matka, sestra jeho matky, Mária Kleopasová a Mária Magdaléna. Keď Ježiš uzrel matku a pri nej učeníka, ktorého miloval, povedal matke: „Žena, hľa tvoj syn!“ Potom povedal učeníkovi: „Hľa, tvoja matka!“ A od tej hodiny si ju učeník vzal k sebe.

22. september - 25. nedeľa v cezročnom období

Č1 - Odpusť krivdu svojmu blížnemu, potom sa aj tebe, keď budeš prosiť, odpustia hriechy - Sir 27, 33-28,9

R - Milostivý a milosrdný je Pán - Ž 103, 1-2. 3-4. 9-10. 11-12

Č2 - Či žijeme alebo umierame, patríme pánovi - Rim 14, 7-99

A1 - Nové prikázanie vám dávam, hovorí Pán, aby ste sa milovali navzájom, ako som ja miloval vás Jn 13, 34

Ev - Hovorím ti, aby si odpustil nie sedem ráz, ale sedemdesiatsedem ráz - Mt 18, 21-35

Peter sa pýta Ježiša: Pane, koľko ráz mám odpustiť svojmu bratovi? Azda sedem ráz? Pán Ježiš mu odpovedá: Nie sedem ráz, ale sedemdesiatsedem ráz. - Nebeský Otec vás potrestá v posledný deň, ak neodpustíte zo srdca svojmu bratovi.

29. september - 26. nedel'a v cezročnom období

Č1 - Ak sa bezbožný odvráti od svojej bezbožnosti, zachráni si život - Ez 18, 25-28

R - Rozpomeň sa , Pane , na svoje zľutovanie - Ž 25, 4bc-5.6-7.8-9

Č2 - Zmýšľajte tak ako Kristus Ježiš - Flp 2,1-11

Al - Moje ovce počúvajú môj hlas, hovorí Pán, ja ich poznám a ony idú za mnou - Jn 10, 27

Ev - Ofutoval to a šiel, mýtnici a neviestky vás predchádzajú do Božieho kráľovstva - Mt 21, 28-32

Pán Ježiš rozpráva o otcovi, ktorý má dvoch synov. Prvý syn odvráva otcovi. No potom to oľutuje a splní otcovu žiadosť. Druhý syn sľubuje , ale potom neplní otcovu vôľu. Ježiš im povedal : Veru, hovorím vám: Mýtnici a zlé ženy vás predídu do Božieho kráľovstva...

SVIATOK:

14. september - Povýšenie svätého kríža , sviatok

Podľa tradície, sv. Helena , matka cisára Konštantína Veľkého r. 326 sa odobrala na púť do Palestíny. V Betleheme dala postaviť baziliku Narodenia Pána a v Jeruzaleme na Olivovej hore baziliku Nanebovstúpenia. Vrch Golgotu, kde bol ukrižovaný Spasiteľ , dala očistiť od pohanských budov. Pri vykopávkach našla aj kríž, na ktorom bol ukrižovaný Spasiteľ, ako aj ostatné nástroje umučenia. Po nájdení kríža požiadala svojho syna Konštantína, aby dal na Golgotu postaviť baziliku. Toto nájdenie a povýšenie Spasiteľovho kríža dalo podnet k ustanoveniu dnešného sviatku. Kríž je od tých čias rehabilitovaný verejnou úctou, ale často je i zaznávaný a potupovaný. Stovky mučeníkov kráčalo s krížom na popravisko. My , moderní kresťania, schovávame kríž do skríň a zamieňame ho tzv. „bytovým umením“ bez kríža.

Bez prežehnania nenastúpim cestu , nezačnem prácu , neodkrojím chlieb, neľahnem si večer na lôžko !

Zveste ten kríž!

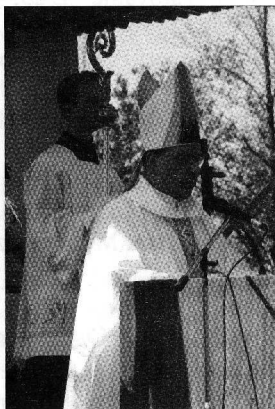
Hneď po druhej sv. vojne prišla do pôrodnice v juhoslovanskom meste Rjeka, mladá pani. Očakávala svoje prvé dieťa. Bola bojovnou ateistkou a hneď to dala každému pocítiť. Keď ju zaviedli do nemocničnej izbičky , zbadala na stene kríž. Zavolala s hnevom ošetrojúceho lekára a rozkázala mu, aby dal kríž zo steny zvesiť. Lekár sa jej snažil vysvetliť, že kríž visel na stene už roky a nikomu nič zlého neurobil. Naopak, mnohí chorí našli v pohľade naň silu znášať svoje bolesti. Mladá žena sa rozkričala a s hnevom prehlásila: „Križ nechcem vidieť a budem sa snažiť, aby moje dieťa nikdy v živote neuvidelo ten znak.“ Kríž zo steny zvesili. Na druhý deň mladá žena porodila svoje očakávané dieťa. Keď jej ošetrovateľky priniesli synčeka na posteľ, vstúpil do izbičky aj lekár a povedal: „Milá pani ,pamätáte sa, čo ste povedali?“- „ Áno ,povedala som, že sa budem snažiť, aby moje dieťa nikdy nevidelo znak kríža.“ – „Vaša žiadosť“, povedal smutne lekár , „sa vyplnila. Vaše dieťa sa narodilo slepé...“

Pripravuje A. Karaková

Prievidzská púť 2002

Málokto z nás mladých si vie predstaviť s akou jedinečnosťou sa kedysi posväcovali nové zvony. Odlesk takejto slávy sme mohli zažiť v tomto roku na prievidzskej púti. Nedeľnejšej slávnosti predchádzal sobotňajší program. Ako po iné roky i tento rok otváral prievidzské hody sprievod so sochou Panny Márie od farského kostola sv. Bartolomeja na Mariánsky vršok. Večeradlo s Pannou Máriou, vedené pánom Jánom Málikom nás pripravilo duchovne na sv. omšu, ktorú celebraval náš pán kaplán Martin Dado. Pri nej spieval zbor KVAPKY z Kanianky. A skutočne spieval pekne. Hneď po sv. omši sa rozbehol večerný program, v ktorom vystúpila na úvod divadelná skupina AVE a hudobná skupina SPRAY s ich novou hrou Cézarov vojak. V tejto hre sme sa preniesli do doby, keď svetu vládol Rím a vyznať vieru v Krista nebolo bez následkov. Potom si každý mohol zaspievať so zbormi BARTOLOMEJČATÁ a NÁDEJ známe piesne. Krížová cesta nás voviedla do Pánovho utrpenia. J.O.C.U.Š., ktorý nasledoval nám vytvoril príjemnú komornú, ale o to duchovnejšiu náladu. Pred svätou omšou sa nám predstavili ešte muzikanti a speváci zo zoskupenia GNOSIS. Zavŕšením celého sobotňajšieho programu bola

nočná svätá omša, ktorú celebraval páter Ján Hríb SchP. Spevom nás povzbudzovali TROSKY. Na nebi sa rozžiarilo množstvo hviezd, ktoré akoby predpovedali, aké veľké množstvo ľudí príde na nedeľnú slávnosť. A bolo ich veruže neúrekom. Mladí, starí ale aj malinké detičky. Pred svätou omšou spieval zbor Bartolomejčatá a tento spolu s ľudmi úvodnou piesňou privítal medzi nami aj nášho banskobystrického diecézneho otca biskupa Mons. Rudolfa Baláža, ktorý celebraval slávnostnú svätú omšu. V homílii nás vyzýval k obrane pravých hodnôt ako sú rodina, domov a odsúdil povrchné mamonárstvo. Po homílii posvätil nový zvon sv. Terézie z Lisieux. Pán dekan Ján Bednár po požehnaní otcom biskupom aj prvý oficiálne pár údermi oznámil, že zvon pre nový kostol je už posvätený. Na záver obradov sa mladá rodina zo Zapotôčiek poďakovala otcovi biskupovi za posvätenie nového zvona a svätú omšu. Poobede mali deti ešte svoje tradičné popoludnie radosti a večer po Loretánskych Litániach sme sochu opäť v sprievode odniesli naspäť do farského kostola. Vďaka patrí všetkým, ktorí pomohli pri organizácii púte.

Vďaka ti, naša nebeská Matka Panna Mária za nádherné počasie, ktoré nám pomáhalo a povzbudzovalo nás k väčšej oslave Boha.

Ing. Branislav Bullo.

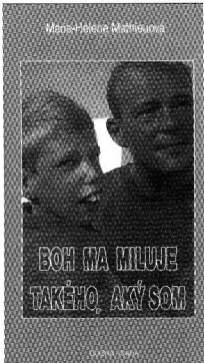
ZAUJIMAVÉ KNIHY Z PREDAJNE

LÚC

Nám. Slobody 19, 971 01 Prievidza (t.č. 542 19 98)

Otvorené: 8:00 - 18:00

Marie - Hélène Mathieuová:**Boh ma miluje takého, aký som**

Všetci si mysleli, že mentálne postihnutý Francis nerozumel z prvého prijímania ničomu. A jeho odpoveď?

„Boh ma miluje takého, aký som.“ Týmito prostými slovami nás Marie Hélène Mathieuová uvádza do života hendikepovaných ľudí a ich rodín, s ktorými sa denno-dennne stretáva. Pripomína nám, aké dôležité je dať postihnutým ľuďom ich pravé miesto a učiť sa od nich tomu základnému: milovať a byť milovaný.

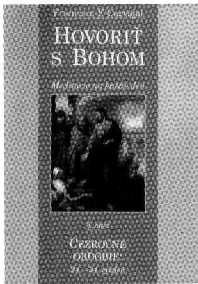
Cena: 117,- Sk

Luigi Giussani:**Rozhodni sa žiť**

Úryvok: „Toto robte na moju pamiatku“ -

Čo sa chce vyjadriť tým slovom „toto“? V „tomto skutku“ je zahrnutý celý Kristov život, je to účinný výkrik, ktorý spasil svet a vzdal Bohu slávu. Spasený človek, živý človek je slávou Boha.

Cena: 60,- Sk

Francisco F. Carvajal:**Hovoriť s Bohom**

5. časť - celoročné obdobie: 24. - 34. týždeň

Najvyššou aspiráciou veriaceho človeka je prehĺbenie vzťahu k Bohu prostredníctvom modlitby. Kniha Hovoriť s Bohom pomôže čitateľovi naučiť sa modliť nábožne a s dôverou, podľa živej tradície Cirkvi a Svätého písma. Nie je určená pre „odborníkov“, ale skôr pre širokú škálu bežných ľudí - učiteľov, úradníkov, žien z domácnosti, predavačov...

Cena: 199,- Sk

BARTOLOMEJ — časopis prievidzskej farnosti s cirkevným schválením BÚ v B.B. č. 1127/98

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Prievidzi. Vychádza raz mesačne. Adresa: Redakcia Bartolomej, Mariánska 4, 971 01 Prievidza, t. č.: 046 / 542 28 01. Teologický poradca: Mgr. Ján Bednár, dekan. Zodpovedná redaktorka a grafické spracovanie: Mária Melicherčíková, e - mail: mariamm@pobox.sk. Zástupca: Ing. B. Bullo. Redaktori: A. Gálová, B. Svítok, J. Balážová, MUDr. V. Rumanová, M. Melicherčíková ml.

Foto: J. Bullo st. Náklady na tlač: cca 8,- Sk.

Tlač: PATRIA I., spol. s r. o. Prievidza. Tlač registrovaná Okresným úradom v Prievidzi pod č. MT 1/1994. Redakcia si vyhradzuje právo výberu a úpravy príspevkov. Nevyžiadané rukopisy nevraciam.

NEZNÁSOBUJME BOLESTI NAŠEJ MATKY

Historické pramene hovoria, že úcta našich predkov k Sedembolestnej Panne Márii sa výrazne prehlbila od polovice 16. storočia. V tých časoch našu krajinu neustále ohrozovali hordy Turkov a iných dobyvateľov. Naši predkovia si veľa vytrpeli a obraz svojich útrap našli práve v trpiacej Božej Matke. V tej chvíli, keď Mária najviac trpela, pochopila a prijala slová svojho Syna z kríža, aby sa stala matkou nás všetkých. Od toho momentu zotrvala v spoločenstve apoštolov až do príchodu Svätého Ducha, ale ani potom neodišla do ústrania, ale zostala s učeníkmi. A aj dnes je neustále s ich nástupcami a veriaci. **Žiaľ, jej bolesti sa neskončili Kalváriou.** K ďalším môžeme pripočítať počinanie nás veriach: **naš nedobrý duchovný stav, strohý formalizmus kresťanov katolíkov pri prijímaní sviatostí, a to najmä krstu, birmovania a manželstva, neznalosť Kristovho učenia a náš nedostatočný záujem o nápravu.** Hmotárstvo a prospechárstvo, náboženská ľahostajnosť a lenivosť v duchovnom živote.

Veľkou bolesťou Márie je **zanedbávanie príkazu lásky** „Milovať budeš Pána, svojho Boha a svojho blížneho ako seba samého“, čoho dôsledkom je vybičovaný egoizmus, rozrastajúce sa farizejstvo, rozpoltenosť národa a útek pred zodpovednosťou za svoje zlé skutky. Opúšťanie Cirkvi a podľahnutie sektám, ktorých učenie nepozná pojem hriechu, a teda ani zodpovednosť zaň.

Osobitnou bolesťou Panny Márie - Pomocnice matiek - je skutočnosť, že mnohé matky nechápu svoje poslanie a zabíjajú svoje počaté, ešte nenarodené deti. A ako bolestne doliehajú na našu Matku dnes tak rozšírená manželská nevera, rozvody, smilstvá, cudzoložstvá mladých i starých, všeobecný mravný úpadok.

A napokon, bolesť patrónke Slovenska spôsobujú dospelí, ktorí svojím spôsobom života pohoršujú mládež. Im adresoval Pán Ježiš napomenutie: „Kto však pohorší jedného z malých... bolo by lepšie, keby mu zavesili mlynský kameň na krk a ponorili ho do morskej hlbiny...“

Neprosíme ťa, PATRÓNKA A MATKA, aby Boh sňal z našich pliec kríž, ale aby nám dal silu vytrvať na ceste a vytvoriť podmienky k duchovnej obnove celého národa !

A. Karaková